

BELGISCHE SENAAT

SÉNAT DE BELGIQUE

ZITTING 1951-1952.

SESSION DE 1951-1952.

VERGADERING VAN 29 MEI 1952.

SEANCE DU 29 MAI 1952.

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 18 der wet van 8 Maart 1951 op de inkomstenbelastingen.

Proposition de loi modifiant l'article 18 de la loi du 8 mars 1951 relative aux impôts sur les revenus.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

MESDAMES, MESSIEURS.

Door de eerste bekende toepassingen van de nieuwe wet op de inkomstenbelastingen van 8 Maart 1951, zien de werklieden en bedienden, die een deel van het jaar werkloos of ziek zijn geweest, zich benadeeld door het betalen van hun belasting, ofwel gedwongen allerlei bewijzen bij te halen, die dikwijls moeilijk te verkrijgen zijn, en in elk geval veel last en tijd vergen.

Immers, artikel 13 van de nieuwe wet bepaalt :
« Genieten belastingvrijdom :

1° de gezinstoelagen, enz.;

2° de pensioenen, enz.;

3° de vergoedingen toegekend krachtens de wetgeving betreffende de verzekering tegen ziekte of invaliditeit, de verzekering tegen werkloosheid, de schadevergoeding wegens arbeidsongevallen of ongevallen op de weg van en naar het werk of die veroorzaakt zijn door de beroepsziekten. »

Men was dus algemeen overtuigd, dat er slechts belasting zou te betalen zijn op het gewonnen loon en dat de genoemde vergoedingen niet in rekening zouden komen als zij minder dan 80 t.h. van de bruto-bezoldiging bedroegen.

Doch er werd aan de wet een zeer duister artikel 18 toegevoegd, dat bij de behandeling in beide Kamers werd betwist, zonder dat de besprekingen echter een juist inzicht gaven van de inhoud en de strekking van dat artikel.

Il résulte des premières applications connues de la nouvelle loi du 8 mars 1951 relative aux impôts sur les revenus, que les ouvriers et employés, ayant été chômeurs ou malades pendant une partie de l'année, se voient lésés par le paiement de leurs impôts, ou obligés d'apporter une série de preuves, souvent difficiles à obtenir et leur causant, en tout état de cause, beaucoup de tracas et des pertes de temps.

L'article 13 de la nouvelle loi stipule, en effet :
« Sont immunisées :

1° les indemnités familiales, etc.;

2° les pensions, etc.;

3° les indemnités octroyées en exécution de la législation concernant l'assurance en cas de maladie ou d'invalidité, l'assurance contre le chômage, la réparation des dommages résultant d'accidents du travail ou sur le chemin du travail ou causés par des maladies professionnelles. »

On admettait donc généralement que l'impôt ne serait dû que sur le salaire effectivement gagné, à l'exclusion des indemnités susmentionnées pour autant qu'elles ne dépassent pas 80 p.c. des rémunérations brutes.

Or, on a inséré dans la loi un article 18 très obscur, qui a d'ailleurs été critiqué au cours de l'examen de cet objet par les deux Chambres législatives, sans que les débats aient permis d'en saisir la portée exacte.

Artikel 18 luidt als volgt :

« Artikel 35 wordt als volgt gewijzigd :

» 1° Aan § 1 worden volgende leden toegevoegd :

» De bepalingen van vorenstaand lid zijn eveneens van toepassing op het bedrag der kapitalen bedoeld bij art. 29 § 1.

» Wanneer een belastingplichtige niet belastbare vergoedingen bedoeld bij artikel 29, § 4, 3°, genoten heeft, worden de gezamenlijke in zijn hoofde belastbare inkomsten in de bedrijfsbelasting aangeslagen tegen een aanslagvoet die overeenkomt met het bedrag der belastbare bezoldigingen dat evenredig gelijk is voor een gans jaar, eventueel verhoogd met de andere belastbare inkomsten. »

Het gevolg van dit artikel is, dat de werkman of bediende, die door ziekte, werkloosheid, arbeidsongeval, enz., getroffen is, voor de dagen dat hij niet heeft kunnen werken, op hetzelfde bedrag als zijn gewoon loon aangeslagen wordt, en alzo geen belastingvrijdom geniet voor zijn vergoedingen. Hij kan zulks verhelpen door bewijzen in te leveren van al zijn werkloosheidsdagen, ziekte-dagen, enz.

Dit alles brengt een buitengewoon werk mede voor de controleur der belastingen, die al deze berekeningen moet opmaken en alle bewijzen moet verzamelen, doch er is ook voor de ziekenkassen en werklozenkassen, die veel werklozen tellen, een ontzaglijk werk aan verbonden om al de gegevens te verzamelen en de getuigschriften uit te reiken.

Als er getuigschriften uitgereikt worden, heeft dit op de Staatskas geen invloed, en aan de andere kant bereikt de belasting, die de belanghebbende meer moet betalen als hij geen bewijzen inlevert, globaal genomen geen belangrijke som.

Om de belastingdiensten van een groot werk te ontslaan, om de verzekeringsorganismen te ontlasten van het uitreiken van al deze getuigschriften, en ook om de werklieden, die reeds benadeeld zijn in hun inkomen door ziekte of werkloosheid, geen overdreven lasten op te leggen, kortom, om veel nutteloos werk te sparen, stellen wij voor, het laatste lid van artikel 18, 1° van de wet van 8 Maart 1951 op de inkomstenbelastingen te laten wegvallen.

L'article 18 est conçu en ces termes :

« L'article 35 est modifié comme suit :

» 1° Il est ajouté au § 1er les alinéas suivants :

» Les dispositions de l'alinéa précédent sont applicables au montant des capitaux visés à l'article 29, § 1er.

» Lorsqu'un contribuable a bénéficié d'indemnités immunisées par l'article 29, § 4, 3°, l'ensemble des revenus imposables dans son chef est frappé de la taxe professionnelle au taux correspondant au montant des rémunérations imposables proportionnellement équivalent pour une année entière éventuellement augmenté des autres revenus imposables. »

Il s'ensuit que l'ouvrier ou l'employé atteint par la maladie, par le chômage, par un accident du travail, etc., voit imposer les jours, pendant lesquels il n'a pas travaillé, au même taux que celui appliqué à son salaire. Ses indemnités ne sont donc pas immunisées. Il peut y remédier en fournissant la preuve des jours de chômage, de maladie, etc.

Ce système entraîne un surcroît de besogne pour le contrôleur des contributions chargé de procéder à ces calculs et de rassembler les preuves demandées, ainsi que pour les mutualités et les caisses de chômage qui se voient obligées de recueillir les éléments nécessaires et de délivrer des attestations.

Le fait de délivrer ces attestations n'a aucune incidence sur l'état de la Trésorerie. Quant à l'impôt supplémentaire dû par ceux qui ne produisent pas de certificats, il ne représente guère une somme importante dans l'ensemble.

C'est dans le but de décharger les services des contributions d'un travail important, de dispenser les organismes assureurs de devoir fournir un grand nombre d'attestations, d'éviter aussi que des charges exagérées soient imposées aux ouvriers déjà atteints dans leurs ressources par la maladie ou le chômage, en un mot, afin de supprimer une série de travaux inutiles, que nous proposons d'abroger le dernier alinéa du 1° de l'article 18 de la loi du 8 mars 1951 relative aux impôts sur les revenus.

E. ALLEWAERT.

**Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 18
der wet van 8 Maart 1951 op de in-
komstenbelastingen.**

Eerste Artikel.

Het laatste lid van n° 1° van artikel 18 van de wet van 8 Maart 1951, waarbij de wetten en besluiten betreffende de inkomstenbelastingen en de nationale crisisbelasting, samengeordend bij de besluitwetten van 15 en 16 Januari 1948, met ingang van het dienstjaar 1951 worden gewijzigd, wordt ingetrokken.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking op de dag harer bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

E. ALLEWAERT.

**Proposition de loi modifiant l'article 18 de
la loi du 8 mars 1951 relative aux im-
pôts sur les revenus.**

Article Premier.

Le dernier alinéa du 1° de l'article 18 de la loi du 8 mars 1951 modifiant, à partir de l'exercice 1951, les lois et arrêtés relatifs aux impôts sur les revenus et à la contribution nationale de crise, coordonnés par les arrêtés des 15 et 16 janvier 1948, est abrogé.

Art. 2.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur Belge*.